

קראהבה בצפון תל-אביב

הייתי מעדיפה אילו זה היה קורה ברחוב שלי, מכיוון שאני הייתי יכולה לכתוב בסינגל "ראיתי". אבל זה לא קרה ברחוב שלי, אלא באחד הרחובות הסמוכים, בצפון השקט של תל-אביב, והדיווח הגיע אלי מדידת באותו רחוב. וככה היא סיפרה לי:

מדי פעם אני רואה וכל השכנים הנמצאים באותו זמן בבית רואים גם כן, מכנית מפורטת, המגיעה לאחד הבניינים ברחוב שלי. בניין לא מפורט, ממוצע לגמרי.

מתוך המכנית יורד גבר בעל הפנעה נאה למדי. כיוון שמדובר באישיות חשובה, הוא לא מגיע לבד, אלא עם נהג ושומרי-ראש, הנשארים בהמתנה. הוא עולה לאחת הקומות בבניין, ושם, באחת הדירות, מחכה לו ידידתו, שהגיעה למקום קצת לפני. היא אישה נאה כסביבות ה-40.

הידידה הצעירה שייכת לחבריה של אותה אשה נאה, חברה טובה המכירה את רצון בני-הזוג להתבודד. החברה עוזבת את הדירה, התופכת במשך שעות אחדות למה שאפשר לקרוא, למי שאהב מליצות, קראהבה. או אולי קו של משהו אחר.

זה נמשך כבר כמה חודשים. אני משערת שהגבר יכול היה להרשות לעצמו פגישות בבית מלון מפורט, אבל שם עלולים לזהות אותו. בעצם, מזהים אותו גם ברחוב שלי, כי הרי לאדם מפורסם קשה להסתתר.

ששאלה קרה

יודנה גורביץ
החיים לא קלים גם לבלונדיות

כאחד הזוגות הכי יפים בעיר, אם לא הכי יפה מכולם. לפני שנה הם התגרשו (אהבנו מאוד, אבל לא התאמנו). ויודנה נשארה בדירתה-הגדולה ברמת-השרון, עם הנו, **אורי** בן ה-4.

מזה שנה וחצי היא עובדת כמזכירה במשרדו של עורך-הדין **יגאל ארנון**, שם — כך מתברר — אין היא היפה היחידה. ככל הנראה, אהב ארנון לראות נשים יפות כסביבות הקרובה. עובדת שם, גם כן כמזכירה, היפה המפורסמת **שרינה מארש**, שכבר איננה מתעניינת בדוגמנות. עובדות שם גם שתי עורכות-דין יפות:

לא נערת-זוהר

וזכרים את **יודנה גורביץ**? כלונדית ירוקת-עיניים, יפה אמיתית, גוף חטוב. כוכבת של סרט אחד, שלא רבים טרחו לראותה, פנוסיה על נושא רומאנטי של **חנוך לוין**. אז, לפני 10 שנים, היא הייתה הנסיכה היפהפיה והחלומית, שבה מתאהב גבר מכוער ועלוב-חיים.

במציאות התאהבו בה לאימעת גברים. לא על כולם אני יודעת, אבל את מי שהיכרתי קשה להגדיר כעלוב-חיים, או כמכוערים. בין מחזירה היו לפחות שני גברים יפיתוארי: מלך חייה-לילה של אותה תקופה, **רפי שאול**, ושנים אחר-כך הפירסומאי **דוד טמיר**. היה גם **מיקי אלביץ**, לפני **גליה**, והיה **דוד מושביץ**, לפני **סרחי**.

הזוהר נרבק אליה, אבל, כמו שהיא אומרת כיום, במבט לאחור, "אף פעם לא הייתי נערת זוהר באמת". היא השיגה תואר-ראשון בהיסטוריה של המיורח-התיכון ובפילוסופיה, הייתה דוגמנית צילום ועברה במשך שש שנים כתקציבאית במישרד-פירסום, שם הכירה את **עמי טמיר**, או פירסומאי וכיום איש-עסקים.

הם היו נשואים במשך ארבע שנים, והיו ידועים

טיוולים בפארק

אינני מכירה באופן אישי אף צפר (צופה בציפורים) אחד, אבל הקטע הבא הגיע אליי באדיבותו של כחור, האוהב להסתכל במשך שעות בציפורים האלה. הוא יוצא בכל בוקר להתבונן בהם, ובלי כוונה רואה כל מיני דברים אחרים בפארק הירקון. את השר לעיניי רתות, למשל, **זבולון המר**.

סיפורו של הצפר:

בכל בוקר, כסביבות 9, נכנס **זבולון המר** לפארק, מכיוון מיגרשה-החניה (מול גני-הערובות) ועושה טיול בוקר עד לאגם. הוא מחזיק ביד מקל, שבו הוא מצליף ככוח בשיחים ובפרחים. אולי הוא כועס על משהו, אולי זה מעין התעמלות, אני לא יודע. ועוד דבר: הוא מדיף ניחוח חזק של אפסטר שייב.

חשבתי שאולי הצפר מזהה היטב רק ציפורים, לא שרים בממשלה, ושאלתי את **יצחק רט**, דובר המפר"ל, אם הסיפור נכון. כן, אמר רט, אלא שהמר מטייל בפארק ב-7.30 בבוקר, לא ב-9, והוסיף שיש לו מסלול קבוע ומיספר קילומטרים קבוע.

השר בן ה-52 צועד במשך שעה ביום, על-פי הוראת רופאו, מאז שלקה בהתקדל-ל לפני כמה שנים. את המקל הוא לוקח, אומר רט, כהגנה מפני כלבים, חתולים וחובכים. באחד הבקרים צילצל הדובר לביתו של השר, ואשתו אמרה שהמר יצא ו-כבר לא יחזור, כי אני רואה שהמקל איננו.

המר צועד בחולצת-סריקו ובנעלי-ספורט, ואי-חרך מחליף חולצות ונעליים במכניתו. עניין ניחוחות האפסטר-שייב לא ברור לרט. אולי הצפר הריח משהו אחר בפארק.

היו כמה אנשים במפלגה שאמרו שאם הם ירצו לדבר בשקט עם השר, כלי הפרעות וכלי טלפונים, הם יארכו לו בפארק, ויזכו בשעה שלמה בחברתו. אבל רט אומר שהוא מזהיר אותם: לדעתו הם לא יצליחו לעמוד בקצב-ההליכה המהיר של המר.

זבולון המר
בלי הפרעות ובלי טלפונים

א. שמיר לא מתחתן/ת

קראתי ביותר מעיתון אחד **שאסטר שמיר ואפריים שמיר**, שניהם זמרים ויוצרים, עומדים להתחתן בקרוב. לא, לא זה עם זה. את זה הם כבר עשו לפני שנים, ואחר-כך התגרשו.

מכיוון שאני נותנת המון קרדיט לעיתונאים, וחושבת שאם הם כותבים משהו זה לבטח נכון, ומכיוון שאני מכירה את אסתר ואפריים לא מהיום, והם אנשים מאוד נחמדים, צילצלתי לומר "מזל טוב" ולשאול איך קרה שהם החליטו להתחתן בדיוק באותו הזמן. עד כמה שידוע לי, הם נשארו חברים טובים אחרי הגירושין, ואפילו עבדו ביחד — באולפן-הקלטה ועל הבימה, חברים עד כדי כך טובים.

ומה שמעת, להפתעתי, גם ממנה וגם ממנו

תודה על הברכות, אבל אנחנו לא מתחתנים. אפריים, החי כבר שנתיים וחצי עם **דגנית בקטל**, אמר שהם לא מתכננים להתחתן, ולא מתכננים לא להתחתן, ואולי הידיעה בעיתון באה בגלל רישת הציבור.

שמיר (36) הכיר את החברה היפה שלו (25) — מורה למחול ומטפלת בבעיות-גב בעזרת שיאצו ורפלקסולוגיה — כאשר גר קומה מעל לדירתה. הוא גר לבד, והיא גרה עם ידידה, שהיתה גם ידידה של אפריים. כאשר הוא היה בתקופת-מעבר מרידה לדירה, הוא הצטרף אליהן כדייר שלישי, ואז התחיל הרומאן.

גם אסתר והחבר שלה מזה שלושה חודשים, **רדני שיר**, עוד לא מתחתנים, רק חיים ביחד. שיר, שהוא כנגילה של אסתר (33), הוא בחור מקסים (ידע אישי, הוא היה פעם הבוס שלי). כאשר התחיל לעבוד לאיזומן כסגן-עורך בשבועון החדש ראש אחד. הוא צילצל לאסתר והציע לה לכתוב בעיתון שלו. הם קבעו פגישה, כדי לדבר על הכתבות, והגיעו לעניינים אחרים. כתבות הוא עדיין לא ראה ממנה, כי היא היתה עסוקה מאוד בהקלטות.

הראלה

מודעת-האבל של **מיכל ויצחק מודעי** על האוכרה במלאות 10 שנים למות בתם, **הראלה**, גרמה לי לעשות חיפוש יסורי בארכיון-התמונות הפרטי שלי, מהתקופה שבה סיקרתי אירועים ומסיבות. באותו אירוע, לפני קצת יותר מ-10 שנים, שימשתי גם כצלמת.

אני זוכרת שהוקסמתי מיופיה של כתבת נלי-צה"ל לענייני-תרבות, הראלה לווינסון, כפי שנקראה אז. תווי-פניה היו עריניים, כמו ציור יפהפה.

הראלה מודעי עם משה ינוקה
תוו פנים כמו ציור יפהפה